

31999L0004

L 66/26

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

13.3.1999

DYREKTYWA 1999/4/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 22 lutego 1999 r.
odnosząca się do ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu ⁽³⁾, w świetle tekstu jednolitego zatwierdzonego przez komitet pojednawczy dnia 8 grudnia 1998 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

niektóre dyrektywy pionowe dotyczące środków spożywczych powinny zostać uproszczone w celu uwzględnienia tylko podstawowych wymogów w odniesieniu do wyrobów, których dotyczą, aby umożliwić swobodny przepływ tych wyrobów w obrębie rynku wewnętrznego, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej, jaka odbyła się w Edynburgu w dniach 11 i 12 grudnia 1992 r., potwierdzonymi przez Radę Europejską w Brukseli w dniach 10 i 11 grudnia 1993 r.;

dyrektywa Rady 77/436/EWG z dnia 27 czerwca 1977 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii ⁽⁴⁾ uzasadniona była faktem, że różnice między ustawodawstwami krajowymi w sprawie ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii mogłyby skutkować powstawaniem warunków dla nieuczciwej konkurencji, mogących wprowadzać konsumentów w błąd, a tym samym mieć bezpośredni wpływ na utworzenie i funkcjonowanie wspólnego rynku;

celem wspomnianej dyrektywy było zatem zdefiniowanie ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii, określenie substancji, jakie można dodawać w trakcie ich wytwarzania, ustanowienie wspólnych zasad dotyczących pakowania i etykietowania takich ekstraktów oraz sprecyzowanie warunków stosowania poszczególnych oznaczeń dla niektórych z przedmiotowych wyrobów, w celu zapewnienia ich swobodnego przepływu we Wspólnocie;

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 9.8.1996, str. 24.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 24.2.1997, str. 20.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 1997 r. (Dz.U. C 339 z 10.11.1997, str. 129), wspólne stanowisko Rady z dnia 30 kwietnia 1998 r. (Dz.U. C 204 z 30.6.1998, str. 25) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 1998 r. (Dz.U. C 313 z 12.10.1998, str. 90). Decyzja Rady z dnia 25 stycznia 1999 r. Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 1999 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 172 z 12.7.1977, str. 20. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1985 r.

dyrektywa 77/436/EWG powinna zostać dostosowana do ogólnego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego środków spożywczych, w szczególności do prawodawstwa w zakresie etykietowania i metod analiz;

Komisja planuje możliwie jak najszybciej, a w każdym razie przed dniem 1 lipca 2000 r., przedstawić wniosek dotyczący włączenia do dyrektywy 80/232/EWG ⁽⁵⁾ zakresu wag nominalnych dla wyrobów określonych w niniejszej dyrektywie;

z zastrzeżeniem niektórych warunków stosować się powinno ogólne zasady dotyczące etykietowania środków spożywczych, określone w dyrektywie Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych przeznaczonych na sprzedaż konsumentowi końcowemu ⁽⁶⁾;

zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsza dyrektywa ogranicza się do tego, co jest niezbędne dla osiągnięcia celów art. 3b akapit trzeci Traktatu;

po dostosowaniu niniejszej dyrektywy do ogólnych przepisów wspólnotowych w sprawie środków spożywczych Komisja będzie wspomagana przez Stały Komitet ds. Środków Spożywczych, powołany na mocy decyzji 69/414/EWG ⁽⁷⁾;

aby uniknąć tworzenia nowych przeszkód dla swobodnego przepływu, Państwa Członkowskie powinny powstrzymać się od przyjmowania, w stosunku do przedmiotowych produktów, przepisów prawa krajowego nieprzewidzianych w niniejszej dyrektywie,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa dotyczy ekstraktów kawy i ekstraktów cykorii określonych w Załączniku.

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do „café torrefacto soluble”.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 51 z 25.2.1980, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 87/356/EWG (Dz.U. L 192 z 11.7.1987, str. 48).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 97/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 21).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 291 z 19.11.1969, str. 9.

Artykuł 2

Dyrektywę 79/112/EWG stosuje się do wyrobów określonych w Załączniku, z zastrzeżeniem następujących warunków:

a) nazwy handlowe wymienione w Załączniku stosuje się tylko do wyrobów określonych w tym Załączniku i muszą one być stosowane w handlu do oznaczania tych wyrobów. Nazwy te uzupełnia się, w miarę potrzeb, wyrazami:

— „pasta” lub „w postaci pasty”, lub

— „płyn” lub „w postaci płynnej”.

Niemniej jednak nazwy wyrobów można uzupełnić określeniem „skoncentrowany”:

— w przypadku wyrobów określonych w pkt 1 lit. c) Załącznika z zastrzeżeniem, że zawartość suchej masy kawowej wynosi ponad 25 % w masie,

— w przypadku wyrobów określonych w pkt 2 lit. c) Załącznika z zastrzeżeniem, że zawartość suchej masy cykorii wynosi ponad 45 % w masie;

b) w przypadku wyrobów określonych w pkt 1 Załącznika etykieta musi zawierać określenie „bez zawartości kofeiny”, z zastrzeżeniem, że zawartość bezwodnej kofeiny w masie nie przekracza 0,3 % suchej masy. Informacja ta musi zostać umieszczona w tym samym polu widzenia co nazwa handlowa;

c) w przypadku wyrobów określonych w pkt 1 lit. c) i pkt 2 lit. c) Załącznika etykieta musi zawierać nazwę(-y) użytych rodzajów cukru(-ów), poprzedzone wyrazami „z...”, „konserwowany...”, „z dodatkiem...” lub „prażony z...”.

Informacje te muszą znajdować się w tym samym polu widzenia co nazwa handlowa;

d) w przypadku wyrobów określonych w pkt 1 lit. b) i c) Załącznika etykieta musi zawierać minimalną zawartość suchej masy kawowej oraz, w przypadku wyrobów określonych w pkt 2 lit. b) i c) Załącznika, minimalną zawartość suchej masy cykorii. Zawartości te wyraża się według procentowej zawartości w masie produktu gotowego.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie nie przyjmą przepisów prawa krajowego nieprzewidzianych w niniejszej dyrektywie w odniesieniu do produktów określonych w Załączniku.

Artykuł 4

Decyzję w sprawie dostosowania niniejszej dyrektywy do ogólnych przepisów wspólnotowych mających zastosowanie do środków spożywczych podejmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 5.

Artykuł 5

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Środków Spożywczych, zwany dalej „Komitetem”, który składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinię wydaje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są wazone w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, jakie należy podjąć. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

W przypadku braku decyzji Rady w terminie trzech miesięcy od dnia skierowania do niej sprawy Komisja przyjmuje proponowane środki.

Artykuł 6

Dyrektywa 77/436/EWG traci moc z dniem 13 września 2000 r.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy należy traktować jako odniesienia do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 13 września 2000 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne stosuje się tak, aby:

- zezwalały na obrót wyrobami określonymi w Załączniku, jeżeli wyroby te są zgodne z definicjami i zasadami ustanowionymi w niniejszej dyrektywie, z mocą od dnia 13 września 2000 r.,
- zakazywały obrotu wyrobami niezgodnymi z niniejszą dyrektywą, z mocą od dnia 13 września 2001 r. Niemniej jednak, zgodnie z dyrektywą 77/436/EWG, zezwala się na obrót wyrobami niespełniającymi wymogów niniejszej dyrektywy, lecz etykietowanymi przed dniem 13 września 2001 r. do wyczerpania zapasów.

Środki przyjmowane przez Państwa Członkowskie muszą zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich oficjalnej publikacji. Procedura dotycząca takiego odniesienia zostanie przyjęta przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lutego 1999 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J.M. GIL-ROBLES

Przewodniczący

W imieniu Rady

K.-H. FUNKE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WYSZCZEGÓLNIENIE WYROBÓW, DEFINICJE I WŁAŚCIWOŚCI

1. „Ekstrakt kawy”, „ekstrakt kawy rozpuszczalnej”, „kawa rozpuszczalna” lub „kawa instant”

Powyższe pojęcia oznaczają produkt skoncentrowany, otrzymany w drodze ekstrakcji z palonych ziaren kawy, gdzie środkiem ekstrakcji jest wyłącznie woda, oraz z wykluczeniem wszelkich procesów hydrolizy, polegających na dodaniu kwasu czy zasady. Ekstrakt kawy może zawierać wyłącznie składniki rozpuszczalne i aromatyczne, z wyjątkiem substancji nierozpuszczalnych, których nie można usunąć z technicznego punktu widzenia, oraz nierozpuszczalnych olejów pochodzących z kawy. Państwa Członkowskie zobowiązane są zapewnić, aby metody stosowane w celu ustalenia zawartości wolnych sacharydów oraz ich całkowitej zawartości w kawach rozpuszczalnych były zgodne z ust. 1 i 2 Załącznika do dyrektywy Rady 85/591/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. dotyczącej wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy w celu monitorowania środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾ oraz aby zostały one możliwie jak najszybciej zatwierdzone lub znormalizowane.

Zawartość suchej masy kawowej musi wynosić:

- a) nie mniej niż 95 % w masie, w przypadku suszonego ekstraktu kawy;
- b) 70-85 % w masie, w przypadku ekstraktu kawy w postaci pasty;
- c) 15-55 % w masie, w przypadku płynnego ekstraktu kawy.

Ekstrakt kawy w postaci stałej lub płynnej nie może zawierać substancji innych niż te pochodzące z ekstrakcji kawy. Płynny ekstrakt kawy może zawierać jadalne cukry, nawet prażone, w ilości nieprzekraczającej 12 % w masie.

2. „Ekstrakt cykorii”, „cykoria rozpuszczalna” lub „cykoria instant”

Powyższe pojęcia oznaczają produkt skoncentrowany, otrzymany w drodze ekstrakcji z cykorii palonej, gdzie środkiem ekstrakcji jest wyłącznie woda, oraz z wykluczeniem wszelkich procesów hydrolizy, polegających na dodaniu kwasu czy zasady.

„Cykoria” to korzenie podróżnika błękitnego (*Cichorium Intybus* L), nieużywane do produkcji cykorii liściowej, zazwyczaj stosowana do przygotowywania napojów, odpowiednio oczyszczona przed przystąpieniem do procesu suszenia i prażenia.

Zawartość suchej masy cykorii musi wynosić:

- a) nie mniej niż 95 % w masie, w przypadku suszonego ekstraktu cykorii;
- b) 70-85 % w masie, w przypadku ekstraktu cykorii w postaci pasty;
- c) 25-55 % w masie, w przypadku płynnego ekstraktu cykorii.

Ekstrakt cykorii w postaci stałej lub płynnej nie może zawierać substancji nie pochodzących z cykorii w ilości przekraczającej 1 % w masie.

Płynny ekstrakt cykorii może zawierać jadalne cukry, nawet prażone, w ilości nieprzekraczającej 35 % w masie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 50.